

Megjelenik hetenkint háromszor a m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre	10	frt.	o.	6.
Félévre	5	"	"	30
Évnyedre	3	"	"	"
Egy óra	1	"	"	"

Szerkesztői szállás:

belső tordantozza 123 szám.

Kiadó hivatal:

Középczta Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

öt hasábos garmond sorért 1-szor 7 kr. 2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22.) Haasenstein és Voglernál (Neuer Markt 11 szám.) Pesten: Zeisler M. (Király utca 60 sz.)

Nyilvántartási díj:

sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez csatolandó. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál eltelik.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY“

1870-ki XV-dik évfolyamára.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre	10	frt.	o.	ért.
Félévre	5	"	"	50
Évnyedre	3	"	"	"
Egy óra	1	"	"	"

Az előfizetési pénzek kiadó Stein Jánoshoz (bel-középczta) könyvkereskedésébe) küldendők, hol a pontos széküldésről gondoskodva van.

Pest, június 28. 1870.

(r. l.) A főrendiház egyetlen ülését sem várták talán feszültebb figyelemmel, mint a legközelebbit, melyben az államszámvevőszék elnökségére a képviselőház által kijelölték forognak majd kérdésében.

Sok mindenfélét beszélnek.

Mondják, hogy Gajzágó jelöltsége nem mindenütt fogadtatott oly örömmel, mint azon 194 képviselő körében, a ki reá adta szavazatát.

Mondják, mikép Deák és pártjának intenciója tulajdonképpen az lett volna, hogy Weninger Tulaczé választásuk meg ezen állomásra.

Lehetséges, de ez esetben, ha t. i. a választás ily eredményt kívánatosnak, sőt szükségesnek tartották, talán nem volt tanácsos eltérni a pártfegyelm szabályaitól, és rábízni mindenkre, hogy szavazzon a mint neki tetszik.

Mondják, miszerint a baloldal csak azért hagyta cserben eredeti jelöltjét Várady Gábort és szavazott Gajzágóra, hogy némi zavarba hozza a kormányt, a mely kedvezőbb szemmel nézte volna Weninger fölébbségét.

Végre mondják, mikép lendíteni akarnának a dolgon, segíteni a bajon.

De mily uton módon?

A főrendi tábla által.

A melletti vezérezikkez ma egy német estílap, hogy az ügyet csak úgy lehetne rendes kerékvágásba hozni, ha a főrendi tábla átlátván a helyzet komolyságát (?) a választásnak, a képviselőház által elfogadott modalitása ellen fog nyilatkozni, azon megállapodás ellen t. i., melynélfogva a jelöltségre abszolút szótöbbség volt szükséges, és azt követelendi, mikép ez alkalommal is azon választási modalitás használtassék, a mely régi szokás volt a koronáért, hogy t. i. a választás, a két ház vegyes ülésében menjen véghez.

E mellett — ugymond a cikk — érintetlenül hagyatnék a képviselőház kezdeményezési joga.

Minő összekötkezés származnék abból — folytatja tovább: — ha a főrendiház más egyéniségeket jelölne ki?

Mi, ha vegyes ülésben jelöltetnének ki az illetők, — még pedig relativ szótöbbséggel — ezen eljárás minden lehető collisiót elhárítana.

Caak röviden jelzem ezeket a híreket s okoskodásokat, a nélkül, hogy elemzésükbe becsatlakoznám.

Keresztülmegy-e a felebb esettelt a k k h u z á s, a főrendiház tagjainak éppen ma este folyó conferentiájában?

Le fog-e a képviselőház mondani azon jogáról, melynélfogva ömaga határozhatja meg: miképp történjen a választás?

Nem tudom.

Mindenesetre érdekes esemény, melyből a pártok jövőre sokat tanulhatnak, megtanulhatják többi között különösen azt is, hogy ha valamely kérdést saját nézpontjokból oly igen fontosnak tartana, annak eldöntését illetőleg nem biztatják magukat a véletlenre.

Holnap már e tárgyban is többet tudunk, mert utóvégre mindig le szokott hullni a fátyol, mely miatt egyetmást — kezdetben — nem láthat az ember eléggé tisztán.

A brassói „Gazeta“ engesztelhetlen névtelenje.

+ Néha az újságírás is óságról kell írnia; így vagyunk mi is e pillanatban, midőn a „Gaz.“ engesztelhetlenének okoskodásait kívánjuk szellőztetni.

Hogy a Baritiu zászlója alá sorakozott álomlátók a dolgok jelen rendjével nincsenek megelégedve, ez mai napság nyílt titok; kár volt tehát a „névtelen“-nek „lelki keserűség“-re hivatkozva azt hirdetni, hogy

neki mi sem tetszik abból, mit „a pesti törvényhozás és kormány“ végez, rendel, a mit, szerinte, — a nagyobb hatás kedvéért „a hatalom urai“-nak elnevezett magyar kormány cselekszik.

A „gaz“-i névtelen annyira elvakítja az ő engesztelhetlensége, hogy csupán enmagánál és a hozzá hasonló szörű-bőrűeknél föltételez „ép agyat“ és „jogerzetet.“ Azonban, milyen ez a gondolkodó és érző szerkezet, kitűnik abból, hogy azt sem lát-szik tudni, miszerint alkotmányos monarchiában, rendkívüli események idején is csak a királyra ruháztatik a diktatóri hatalom; az „engesztelhetlen“ azonban, lázrohamban Deák Ferenczet teszi meg „Magyarország diktátorává“, talán azért, hogy azáltal is a magyar elem ellen fordíthassa az oláh túlzók gyűlöletét. Elvakultságában tovább menve, minket tart együgyűeknek, s azt akarná velünk elhitetni, hogy: „az orosz, oláh, szerb stb. ügynökök a deák-párti miniszterium találmányai?“ nincs is — szerinte — ezek kiküldésére szükség, mivel „kormányunk és törvényhozásunk a szent-pétervári, bukuresti és belgrádi államférfiak kezére dolgozik, valóban piramidális erélylyel és elvakultsággal.“

Azok az izgató, fizetett ügynökök, kiknek lételet a „Gaz.“ névtelenje oly vakmerően tagadja, s azt állítja róluk, hogy a „magas magyar burocracia“ gondolta ki, a végre, hogy a koronával elhitesse azt, miszerint csak a magyar elem hive a hazának és dinastiának, s így csak erre lehet támaszkodni, — ezek a lelkiismeretlen agensek léteznek.

A szt-pétervári panszláv történész Pogodin tett közzé ép most egy jelentést az orosz lapokban, melyből kitűnik, hogy az orosz szláv comiték „az osztrák-magyar monarchiára irányozzák főfigyelmüket;“ hogy e comiték két főfészke: Bécs és Prága; az előbbi helyen Rajewszky vezetése alatt 200 ily ágens működik, — Prágában pedig Popov áll élükön s jelentései olyannyira kedvezők a panszláv tervekre, hogy Pogodin ezek alapján így végzi előbb érintett jelentését: „a szláv ügy igen örvendetes előhaladást tesz Ausztriában, a szlávok csak egy Cavourt, vagy egy Karagyorgyevicsot kívánnak maguknak.“ Lám t. „Gaz.“ az orosz emissariusok nem magyar inventio, orosz historicus mondja, hogy vannak.

De hát azok a román izgatók? Ezeket — írja a „névtelen“ — Andrassy gróf és társai könnyen kivehetik a provocáló magyar ügynökök pennájából, szájából?! Oh nem, édes, jámbor, ártatlan „Gaz.“

A „Gaz.“ túlzóinak meg is van már az ő Cavourjuk, ki nem más, mint a vérvörös Juon Bratiano, ki előtt a „Gazeta“ is nem egyszer porba hullott és kívánta, bár adna az ég a románoknak „ezer ily férfit!“ Pedig Bratiano és az ő lábcsokolói évek óta hirdetik a kereszties, irtó hadat Magyarországra ellen; ezt teszik még a Goleco és Rosetti fajta államférfiak is, kik a „gazetai“ hívek előtt nagy tiszteletben állanak. Ime ezek és követők azon román agitátorok, kiknek szelleme a Kárpátokon innen is kísért; de hála a román nép józanságának, mindeddig hasztalanul. Abban igaza van a „gaz“-i névtelennek, hogy ezek nem tisztán román izgatók, hanem az orosz érdekek szándékos, vagy öntudatlan szolgálói, kik Moldva-Olahország államalapjait is aláásták, s ezt szereték volna az erdélyi részekben is megkísérteni. Hogy ezeket a „gazetai“ névtelen ismerni nem akarja, értjük; most amazok feje felett lebeg az európai interventio Damocles-kardja, jó tőlük távol állani.

A „Gaz.“ névtelenje nem tart a román ágensektől, mert hát az ágensekről, kik nem léteznek, hallgassunk. Hanem attól őrizkedni kíván, nehogy „törvénytaposónak“ tekintessék, hogy ő nem az tettel bizonyítja és pedig imigy:

Szerinte azok ügynökei az idegen hatalmaknak, a kik kigondolták s a koronának szentesítése alá terjeszték

az erdélyi autonómia és az egyszerű már szentesített törvények elförlését, s megalkották azt a szerencsétlen nemzetiségi törvényt, mely Magyaror-

szágot emleget „Regnum Hungariae,“ — magyar királyt „Rex Hungariae“ helyett, holott „ha uralkodónk — így ír kegyesen a „Gaz.“ — csak magyar király, mily viszonyban állanánk hozzá mi, nem-magyar hivei?“ — a kik feltalálták a „politikai nemzetegység“-et stb. ezek emissariusok.

A „Gaz.“ névtelenje szerint a magyar államférfiak azt hitték, hogy „a nemzetiségeknek nincs lelkiismeretük,“ ezért „tévűtra vezették a királyt, szentesítettven vele oly törvényeket, melyek csak a magyar elemnek kedvezők,“ így például: a székelyek főzhetik apró üsttel a pálinkát, a budget juttat magyar akadémiára, színházra stb.

Távol legyen tőlünk vitára kelni a „gaz“-i hóbotosság eme névtelen lovagjával; csak állításait akartuk különösségöknél fogva t. olvasóinknak bemutatni.

Ó nem törvénytaposó, ugymond; mégis, az 1863/4-ki maculaturák mellett kardoskodik; tehát annyit sem tud, hogy törvényes országgyűlés és koronás király nélkül az alkotmányos Magyarországon törvény sem kelhet; tehát „eltörölni“ sem lehetett azokat az ao. Schmerlingi meg sem hozott törvényeket.

Ugy látszik a „névtelen“ phantasiáját sérti a „Magyarország“ czim; de hát akkor miért idézi ő maga „a régi elnevezést: „Rex Hungariae“ — hisz ez betűről betűre annyit tesz: „Magyarország királya;“ ime tehát az a „Magyarország“ elnevezés nem új inventio, csak a „gaz.“ férfit elme-szüksége előtt tünt fel olyannak. Hogy az érdekes „anonymus“ képzeletével az sem fér egybe, miszerint ugyanazon egy ál-lamban csak egy lehet és volt a politikai nemzet; s ezt is valami nemzete ellen intézett találmánynak tartja, ez is arra mutat, hogy az államról fogalma sincs, s mielőtt sorait leírta volna, elmulasztá Európá államai felett szemlélet tartani; ha teszi, megtanulhatta volna, hogy még a Svájcban is csak egy, a svájczpolitikai nemzet létezik; így van ez a demotracia új világában, É.-Amerikában is, hol ismét csak egy politikai nemzetre, az amerikaiakra találunk. Avagy talán azt kívánná „névtelen“ Magyarországtól, hogy az ő kedveért, talán Bratiano nagyobb dicsőségére nálunk a „latin“ legyen a politikai nemzet?! Vajjon nem ezért áll-e elő ama bölcs kérdéssel: hogyan lehet ma „Rex Hungariae“ helyett „magyar király“ czimet használni?!

A mit a „gazetai“ hóbotos a csupán a magyar elem javára hozott törvényekről mond, sokkal neveltebb, mintsem futólagos taglalást is érdemelne; ennél csak azok a kérdések neveltebbek, melyeket elcsavarodott elméjével egyenesen Deák Ferenczhez „Magyarország diktátorához“ intéz: az emberi test tagjainak egymás elleni fellázadásáról szóló példabeszédre, Esop a „számár és tolvajok“ című meséjére és arra emlékeztetvén az öreg urat, hogy nemsokára a 3. Sybilla kötetért meg kellend Magyarországnak adni azt az árt, melyen a 9-et kínálták a „Gaz.“ túlzói, mert hát az Esopus számara ugyan szelid volt, de nem volt ostoba. A „Gazeta“ névtelenje még csak a törvényhatóságok és községek szervezésének mikénti eldölését várja; ugy, a mint az a törv. javaslatban össze van kovácsolva, elszakítja a remény utolsó szálait is. Szép és dicséretes ez a bosszu türelem. A moldva-oláhországi vörösöknek is szükségök lesz reá — nemsokára.

Ismét az a Bobula.

(Brrr.) Midőn a „Nr. Fr. Lloyd“ t. szerkesztője a balközépi gyámokszágnak bátran felmondott, a válton állva eszébe juthattak Goethenek a kétes jösvőt jellemző eme sorai: „Ismeretlen szellemektől ostromozva megragadják sorsunk könnyű szekerét, az idő naplovai; nem tehetők egyebet, mint hogy szorosra fogjuk a gyeplőt, s majd jobbra, majd balra, ott a köveket, itt a gödröket kerüljük ki a kerekkel. Hová vezet az út, ki tudná? Hisz alig emlékezünk arra: honnan indultunk el?“

Távol legyen tőlem azon állítás, mintha Horn úr ne tudta volna honnan indul, hisz maga idején elmondá, hogy a balközépi negatív Sabarájából érkeztek; azt sem merem erősíteni, hogy az elválasztás által meghatott keblét „az élet fájára mászott kígyó, mely minden levelet és gyümölcsöt leevett

már róla, s most eléhezve a pusztá törzsek körül csavarodik,“ vagy is Wolfgangus Menzel e virágos mondatát egyetlen szóba fogva — : a kétség mardosta volna, hisz a „Nr. Fr. Lloyd“ t. szerkesztője világot látott, élettapasztalt férfit; hanem azért, úgy vélem, enmaga sem hitte azt, hogy a reformok főkerecsent útján legelőször is Bobulára talál, ha ezt sejtí, bizonynyal így kiált vala fel Bühren-nel: „nem ismerek valami borzasztóbbat, mintha valaki jóvendőmet előre elmondaná.“

A „Slov. Novine“ szerkesztőjének meleg béz-szorítása nem igen volt nyomatékos ajánlólevél a valódi reformerek táborában, s csak az egyedül-létben szolgálhatott vigaszul a „socio habuisse malorum.“

Hanem a nap alatt, e rideg föld göröngyén minden forgandó, s így Bobula úr Hornnak fel-ajánlott barátsága is változandó: alig jelent meg néhány szám a „Nr. Fr. Lloyd“-ból, már is visszavonja B. úr a H. úrnak oda nyújtott kezét.

Bobula úr ezt haragjában tette. Pedig „a harag — mint Saphir mondja — vörösre fűtt rák, feje mellől dugja elő ollóit; ha oly hosszasan lüktetett eroidben, s míg minden felforrt véredet felszívta, megragad s az emberi lét magasáról a vad állatiasságba dob le; érzékeid siratják, hogy ily durvakká tevéd őket. Ugy tolu a harag reád, mint felbőszült hullám, s villámsebesen magával ragad; és ha ezerszer kilököd is az ajtón, újra és újra dühös kiváncsisággal tér vissza.“

Ha úgy véltél megemlékezett volna B. úr Saphir e harag-jellemzésére, aligha oly hamar tűzet fog, mint a finom francia lőpor.

Mert, ha Horn ki is mondá azt, hogy „a tótok közt nem észleljük az elégtelenség jeleit“ — ez nem adhatott okot a barátság felmondására, annál kevésbé arra a csunya haragra; mert ha ez, Börne szerint, egy fővel állítja is a férfit „haragja felbő fűlé, s a házi zivatar csak lábai alatt dörög“ — de egyúttal alkalmat ad az olyan férfiu általi megleckéztetésre is, ki Herderrel tart, s haragjában ugyan nem köt ki az orosz-lánál, hanem „uralkodik szavai fölött!“

Igy tett Horn, midőn a „Nr. Fr. Lloyd“ 25. számában im így capaitálja Bobulát:

Nézetünk szerint nem az a kérdés, vajjon az ország valamelyik nemzetisége megvan-e jelen állásával elégedve, vagy sem; a dolog lényege az, hogy a nemzetiségi kérdés egyáltalában egy oldassék meg, miszerint egy törzsenek se legyen sérelemre igazságos oka; ebben, ugy hisszük, Bobula úr is velünk egyetért. De álljanak a dolgok bár hogy, s legyen bár egy ily kielégítő megoldás távol idő kérdése, talán abban is igazat fog nekünk adni Bobula úr, ha így szólunk: „a magyar népeesség semmiféle töredékének sem lehet és szabad, bármily, az ország határan túl érő politikai összeköttetések fenntartani.“ Ezt hangszólta a „Nr. Fr. Lloyd“ a minap is, s ebből beláthatja a „Slov. Nov.“ szerkesztője, hogy ha egyéb nem nyomja szívet, velünk ugyan jól megférhet.

Horn e soraival tiszteletre méltó mérsékletet tanusít; mi róttuk volt meg legelőbb a superlativusokba foglalt igéretékért; illő, hogy elismerésünket is elsőik nyilvánítsuk, midőn ily ildomosan mondja el a mementót annak is, ki rögső, új útján első hallatta vele a rokonszeny szavait. A részrehajlatlanságot bárhol találom — megbajlok előtte: „semmi sem oly magasas, mint az önmérséklet“ — mondja Jean Paul.

Közelebből Horn engem is nagyobb tárgyi-lagosságra utalt; én e bölcs tanácsot eddig is igyekeztem követni. De ezután még nagyobb gondot fordítok reá; hanem, midőn ez illetékes férfitől jött figyelmeztetést köszönettel veszem, legyen szabad nekem is a „Nr. Fr. Lloyd“ t. szerkesztőjének figyelmét felhívnom arra, hogy nem mindig azok a legjobb barátaink, kik legelőbb futnak elibünk, (ugy hiszem ezt H. úr egy éva óta is tapasztalta) mint tevé Bobula úr is, ki most ily semmi trügy alatt vonult vissza.

Subillerként „az erős szív csak magában akar bizoni;“ a ki a reformerek első sorába áll, hová Horn is elhivatott — annak harmas ércz kell hogy borítsa keblét, — s Peel Róbert nézetét kell szem előtt tartania, hogy t. i.: „hol a neheziségeket, melyekkel küzdenünk kell, mi-magunk előtt titkolgatjuk, ott remény sem lehet a javulásra.“ Ezért, soha se bándódjék Horn Bobula elvezett barátságán. A csalódást hagyja a költőkre, kik azzal játszanak, kiknek az szitoggy emotiót csinál. A másik oldal felé pedig vigasztalja magát Jean Paul szavaival: „Ember! multadtól nem térhet el jövőd!“

Mi erdélyiek.

Pest, június 27-én, 1870. — Mi erdélyiek nagy vagyunk alkotva, hogy ha a föld legboldogabb emberei közé s legfelsőbb tájkáira menünk is, olykor olykor visszahajtozunk és észleljük, hogy a földünknek oly pillanata, hogy ha megkérdeznénk, azonnal ezerörmésszel ki ne nyilatkoztatónk, hogy szeretetünk, ábrándjaink, reményünk és vágyaink tárgya az a szép ország, hol őseink hamvadotnak, s hol először pillantottunk meg e szép világot!

Mintegy kétszázra mehet azon férfiak és nők száma, kik ez idő szerint a birodalom fővárosában itt Pesten tartózkodunk, és tudjuk, hogy e fényes város a mi hazánkban fővárosa, tudjuk, hogy a politikai és anyagi érdekek még akkor is egygyé tennék ez ország népeit, ha már a természet testvérekké nem tett volna is... hát a törvényeket azt hiszed jó olvasóm nem ismerjük és nem követjük-e hiven, odaadással, igyekezettel, munkával és gyakran teljes önfeláldozással?...

Mindent tesszük és mégis mi erdélyiek vagyunk s azok is maradunk, míg a sir reánk nem borul.

Semmi sem érdekel annyira, mint a mi erdélyi, és a kik erdélyiek, azokat mintha egy lát-hatatlan kötelék tartaná össze, mindent tudnak egymásról, a legkisebb öröm, a legnagyobb bánat esztözkra talál, s így megneveljük csekély örö-münket s megoszuk a terhes bánatot.

Igy lön, hogy közelebből a néhai Papp Alajosné született Füzi Eszter koporsójánál mindnyájan találkoztunk, mindnyájan s oly levert, szomorú volt ez a kis erdélyi gyarmat, mintha a megboldogult mindnyájunknak édes anyja s a hátramaradtak mindnyájunknak édes testvérei lettek volna. . . .

Hanem a gondviselés egy egy örmpercéről is gondoskodik, mert hiszen semmi sem képes oly meglehető nemes örömet okozni, mintha látjuk, hogy az erdélyiek közt is találkoznak olyanok, kik előtt szép jövő és fényes pálya nyílik; ha látjuk, hogy vannak közöttük olyanok, kik jó birt és dic-sőséget szereznek erdélyi rokonainknak nagyban és kicsinyben; csak egy-két példát említek, mert hisz a valódi érdem legfőbb tulajdona a szerénység, és azt sérteni sohog sem akarom.

A festészet terén nevezetes mozzanat volt a vallás- és közoktatásügyi miniszter b. Eötvös által nyitott pályázat. Az eredmény nem csak ki-elégítő, de sőt meglepő, és úgy látszik a jutalmazottak közt első helyen Székely Bertalan fog állani, ki épen kolozsvári. A harmadik helyre legtekintélyesebb műbíráink Dózsa Géza képet említik, ki alig 21—22 éves ifjú, m. vásárhelyi; akár nyerek e jutalmakat, akár nem, nekünk sok örömet okoztak gyönyörű műveikkel, s jövőjük fényes reményekre jogosít.

Meg kell említenem az ifjú Takács Lajos-t is, ki az ez évi jutalmazásoknál a m. kir. egyetemen egy első rangú díjat és egy kitüntető

TÁRCZA.

„A német uralkodás kezdete Erdélyben“

I. Péter Dunod követsége.

(A magyar tudományos akadémia második osztályának június 20-án Horváth Mihály osztály-elnök vezetése alatt tartott ülésében Szilágyi Sándor levelező tag által tartott felolvasás.)

A magy. tud. akadémia történelmi bizottságának sajtó alatt lévő kiadása közt van Alvinczi Péter okmánytára. Alvinczi ítélőmester, praefectus és helyettes udvarmester volt, s mint ilyen vezette a fejedelmi tanács levelezéseit, az országos tanács határozatait, s a levelezést a küldvarek-kal. Levelező könyve Erdély történelmének három nagy fontosságú évéből — gróf Mikó Imre aján-dékából — az erdélyi múzeum-egylet birtokába került. Szabó Károly közölte azt Szilágyi Sándorral, ki a történelmi bizottság rendeletéből sajtó alá adta „Valóban — mondá Szilágyi — viszontagsá-gos, küldelmes múltnak emléke e könyv, s hi képe vészterhes és zavaros időknek, mely egy cso-móban s összefüggésben mutatja be az akkori er-délyi politikának minden szálait. A perczől el-kezdve, hogy e változott idők előfutárjaként egy barát — pater Dunod — Erdélybe jött, s ott el-mondá a rejtelmes szavakat: „akár akarjátok, akár nem, az én kegyelmes császárom titeket ke-gyelmes pártfogásába vesz“, az napig, hogy a ki-látásba helyezett előnyös diplomát, miut Bethlen mondá: „elfűtö a párisi szél lengyel János király trombitája által“ — feltárul benne a bécsi politika kétes magatartása, mely Bécsben bűz, halasztá a végelhatározást; ugyan-e diploma kiadására vonat-kozólag várva a hadi koczka szerencsére, s a harczterén tábornokaival az alkudozásokkal ellen-kező miveleteket tétet, a török erőbűdése, mely megaláztatása napjaiban sem tud régi göggyéről le-mondani, s most olyan tehetetlen védrúnak bizo-nyult be, mint a milyen hitvány pártfogó volt, mi-helyett nem állt helyes fejedelleml szemben, az erdélyi államférfiak szorultsága, kényszerűsége, ha-gyományos ügyességükkel s új bűneikkel, és lát-

dicséretet nyert, s egyik művét maga a szaktanár szándékozik kiadni és előbeszédrel ellátni.

T. szerkesztő úr! bocsásson meg levelem specialis hangulatáért, s ha viszbangot talált saját kedélyvilágában, akkor tegye közzé soraim, ha nem, dobja lomtárába. Így, vagy úgy, Isten önnel a vi-szontlátásig. Egy erdélyi.

Magyar országgyűlés.

A képviselőház ülése június 27-én.

Elnök: Somssich Pál.

Jegyzők: Mihályi Péter, Bujanovics Sándor.

A kormány részéről jelen vannak: gr. Andrássy Gyula miniszterelnök, Eötvös József br. és Horvát Boldizsár, miniszterek.

A jegyzőkönyv felolvasatik.

Elnök: Mielőtt a hitelesítést kimondaná, arra hívja fel a házat, miszerint határozatilag mondja ki, hogy a számvényszék elnökségére történt sa-va-vazás eredménye a főrendekkel a törvény értel-mében közöltessék. (Helyeslés.)

Mihályi Péter jegyző: (Kis szünet után fel-olvasa a jegyzőkönyvnek ezen pótállítását.)

Elnök: Ezzel a jegyzőkönyv hitelesítve van. A föliratok és kérvények a kérvényi bizot-t-sághoz utasítottak.

Benedek Gyula: Benyújtja Küküllőmegye bénye tatárlaki járásbelieknek kérvényét, melyben az első bírósági szervezése alkalmával egyes bi-rósági székhelyül Hosszaszót kérik kitzütni.

Sztratiromics György: Bead egy in-terpellatiót és egy határozati javaslatot.

Interpelláció az összes magyar királyi ministe-riumhoz. Több ideje, hogy az összes ministerium-hoz egy indokolt interpellatiót intéztem a török sorsjegyek iránt, melyre azonban mindeddig vá-laszt nem kaptam.

Jelenben szükségesnek tartom annál inkább a választ sürgetni, miután közudomásu, hogy e sorsjegyek iránt épen most alkudozások folynak a bécsi ministerium kebelében; kérdem tehát, baj-laudó-e a magyar királyi ministerium és mikor, az általam beadott interpellatióra felelni?

Azon nagy terhelések mellett, melyeknek az államkincstár az oly számos más másodrendű vasuti vonalak részére elvállalt kamatbiztosítás és segélyezés folytán magát alávetette, az államnak érdekében áll, azon terheket, miket az állam ez irányban még tán elviselhet, csak azon vasuti vo-nalakra szánni, melyeknek fontossága a kereske-delem s az ország anyagi emelkedésére kiválóbb.

Tekintettel arra, miszerint a nagy kikinda bel-grádi vasuti vonal, melynek feladata Kelet-India kereskedése legnagyobb részét hazánkon keresz-tülvezetni, jelentősége és jövedelmezése folytán az ország első rendű vonalává lesz.

Tekintettel arra, miszerint daczára annak, hogy már csaknem két évvel ezelőtt ezen vasuti vonal kikaróztatott, s az erre vonatkozó tervek és javas-latok a kormány elé terjesztettek, a nélkül azon-

juk Tökölnek szereplését e küzdelmekben, sok-kal részletesebb rajzokkal, mint a hogy azt eddig ismertük.

Ezzel értekező az első ismertető azon kö-vetségek közül, mely Erdélyben a német uralkodás kapuját megnyitá.

E követségről a történetírók vagy nem szó-lottak, vagy hiányosan irtak; mindössze csak két oklevelet ismerünk történetéből s azok közül is az egyik, a fontosabb, még nem használtattat fel; ér-tekező most az egész alkudozás menetét és törté-netét előadta.

Bécsnek 1683-diki felmentése első lépés volt a törökök magyarországi uralmának megtörésére; már a felmentés korában Erdély a porta irányá-ban nagyon kétes szerepet játszott, mert míg se-rege a török sereggel csatlakozott: a fejedelem követe, Vajda László, Leopolddal alkudozott; e po-litikai fordulatra az általános európai politikai con-stellatiók mellett kétségtelen befolyása volt a Tökölly s Teleki közt kiűtött családú viszálynak is, annak t. i., hogy Tökölly Teleki leányának visszaküldte a jegygyűrűt, attól fogva a bujdosók ügyét az er-délyiek lanyhán pártfogták, s midőn megkapták a portától az engedményt csatlakozni velők, azt oly módon tették, hogy az egész dolognak nem volt eredménye. Erdélyt, s az erdélyi politika ki-váló intézőjét, Telekit, a törököknek egymást erő-vesztéséig a megkezdett uton haladásra bírták. Nemcsak szívesen láított, de némileg várt vendég is volt 1685 elején pater Dunod, Leopold csá-szárnak követe Apafihoz.

Dunod egész nyalábbal hozta magával a szer-ződési tervezeteket, az Erdély, Oláhország s a csá-szár között kötendő kiegyezés pontozatait. A pater minden titkában csak Telekit avatta be, a terve-zetet közölte az államtanácsossal, s egyes, mitsem mondó részleteket az ország partialis gyűlése elé terjeszté. Neki kettős feladata volt: egyengetni az utat, hogy Erdély és Oláhország elszakadva a portától, a Habsburg-ház uralma alá kerüljenek; kiáltásba helyeztett tractatusok utján és ezek fede-zete alatt kivinni, hogy bizonyos esetekben Erdély egyes részeit a császári hadak megszáll-hassák.

Az államtanács elé három szerződési tervezet

ban, hogy ezen fontos vonal építése munkába vé-te-tett volna.

Ezennel felkérem a t. házat, méltóztatásék el-határozni:

„A kormány felszólíttatik a nagy-kikinda bel-grádi vasut vonalépítését illetőleg még ez ülés-szakban pályázatokat nyitni, s az ebbeli ajánlato-ka-t az országgyűlés elé terjeszteni.“

Elnök: Az interpellatio közöltetni fog a mi nisteriummal, a határozati javaslat pedig ki fog nyomtatni.

Elekes György: Hosszas indokolás után kö-vetkező határozati javaslatot terjeszti a ház elé:

Határozati javaslat.

Mondja ki a ház, hogy a köztörvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat elhalasztatik addig, míg az 1868. XLIII. t. cz. 10. §-ának értelme szerint a Királyföld kihallgatva, s erre nézve törv. javaslat beterveztve nincs.

A belügyminister utasíttatik ezt haladéktalanul elintézni, s a törvényjavaslatot mihamarabb a ház-nak betervezteni.

László Imre: A köztörvényhatóságok és köz-ségek rendezéséről beadott ministeri törvényjavas-lat ellenében maga és szélbali elvtársai nevében következő hat. javaslatot adja be:

Határozati javaslat.

Határozza el a ház, hogy visszavetvén a bel-ügyminiszter által a köztörvényhatóságok és köz-ségek rendezéséről a ház elé terjesztett javaslato-ka-t, utasítja a kormányt, miszerint az 1848. III. t. cz. 26 §., az 1848. XVI. t. cz. 1. §. az 1848. XXIII. t. cz. 26 §., az 1848. XVI. t. cz. 1. §. az 1848. XXIII. t. cz. 26 §. szellemében mind a megyei, mind a sz. kir. városi köztörvényhatóságok, mind a köz-ségek rendezéséről külön-külön a képv. ház elé új javaslatokat terjeszessen.

Elnök: E határozati javaslat ki fog nyomtatni és a többi, e tárgyban beadott határozati javas-latokkal együtt napirendre fog tüzteni.

Wahrmann Mór a következő interpellati-ot intézi a t. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister urhoz:

1) Van-e a t. kereskedelmi minister urnak tudomása arról, hogy az olasz kormány a szesz (alkohol) beviteli vámját, minden hectoliter után 10 frankról 50 frankra fölemelni szándékozik, és hogy az illető törvényjavaslat már az olasz parla-ment elé terjesztetett?

2) Tett-e vagy szándékozik-e a t. kereske-delmi minister ur lépéseket tenni, hogy az osztrák-magyar követ a florenczi udvarnál a szűkeges siettetéssel oda utasítsassék, hogy egész befolyását az olasz kormány mellett ezen szándék kivitele ellen, illő felvilágosítások által érvényesítse, és hogy a magyar gyárbirosokokat esetleges lépé-seikben a magyar eszesipar érdekében támogassa?

Elnök: Közöltetni fog a kereskedelmi mi-nister ural.

Andrássy Gyula gr. miniszterelnök: Ő Fel-sége a nyiregyházi ugvári vasutról, és az 1868. XLV. t. cz. 2. §-ának b) pontja módosításáról szóló tör-

adott; első volt egy Erdély és Oláhország közt kö-tendő egyezség terve, melynek tárgyalására Dunod kivánságára az oláhországi vajda is meghívott, ki követeit küldte el oda. E tervezetnek célja volt: Erdély és Havasföld közt örökös védszövet-séget kötni a magyar király hűbérurassága alatt, oly módon, hogy a két ország egymás gyűlésein delegatiók által képviseltesse magát. Második szer-ződési tervezet volt: a Leopold és Apafi közt kö-tendő kiegyezés, melynek pontjai Erdélyre nézve még a Báthori Zsigmond és Rudolf között kötött szerződésnél is terhesebbek voltak. Az általában oly lazon körülrá az erdélyi közjogot, hogy an-nak árnyéka is alig maradt volna meg, s hogy Apafi nem lett volna több árnyék-fejedelemnél. Visszacsalottatik Magyarországhoz, de birtokaiból mindazt elveszté, mi a török uralkodással jött hozzá. Választja fejedelmét s Apafi is megmarad, de ez nem lesz több vajdánál, s hivatalát oly sok esetben elvesztheti, hogy e részben csaknem teljhatalom van a magyar király kezébe adva. Törvényei csak a királyi megerősítés után lépnek érvénybe. Hűséget fogad a királynak, adója szá-bályoztatni fog s a török háborúra segélyt ad. Harmadik szerződés volt, mely Erdélyt a hármas szent szövetségbe bevezette volna. Hogy ily ala-pokon kiegyezés jöjjön létre, azt maga Dunod se hitte, s ezekkel leginkább csak fedezni akarta az Erdély megszállására vonatkozó alkudozásokat. Gondolhatólag Erdély államtanácsa mindent egy-szerűen visszutasított s a maga részéről Vajda Lászlót küldte Magyarországra Schütz tábornok-hoz, hogy vele a lehető katonai megszállás részle-teiről, és a császárhoz, hogy a diplomáról alkudo-zék. A pontozatokat pedig, melyek szerint nem volna idegen elszakadni a töröktől s a magyar ki-rály védurassága alá adni magát, s mely lényegé-ben a török irányában fennállott közjogot a magyar király védnöksége alatt tartotta volna fenn—kéz-be-síttette Dunodnak, ki egészen elképelve a méreg-miatt, mondotta: akár akarjátok, akár nem, a csá-szár védelmébe vesz benneteket.

Fogarasból, az alkudozások színhelyéről 1685. april 12-én indultak el Vajda László és Dunod a velük Teleki is, kinek kereszszori udvarházánál megállapodtak.

vényeket szentesítvén, van szerencsém azokat be-nyújtani, azon kéressel, hogy azoknak kihirdetését elrendelni méltóztatásék.

Bujanovics Sándor jegyző: Olvassa a szen-tesített törvényeket.

Elnök: A szentesített törvényeket a ház hó-doló tisztelettel fogadván, azokat hasonló kihirde-tés végett a felőházhoz küldi át.

Mai ülésünknek egyéb tárgya nincs. Holnap reggel megint kell egy rövid ülést tartanunk a csaba-vásárhelyi vasutvonal megnyitása iránti jelentés átvétele végett.

Ülés vége 11 óra 5 perczkor.

A képviselőház ülése június 28-án.

Elnök: Somssich Pál.

Jegyzők: Mihályi Péter, Bujanovics Sándor.

A kormány részéről jelen van: br. Eötvös József miniszter.

A jegyzőkönyv észrevétel nélkül hitelesítettik.

Elnök Bemutatja Árvamegyének négy rend-beli feliratát; az első hazánk ezredéves fennállásá-nak országosan leendő megünneplése iránt; a má-sodik az államvagyonról szóló kimutatásnak a törvényhatóságok részére leendő megküldése iránt; a harmadik a lelencház ügyére vonatkozó; a ne-gyedik pedig a tűzkr elleni biztosításnak orszá-gosítása iránt. Bemutatja továbbá Szabolcsmegeye feliratát a köztörvényhatóságok rendezésére vonat-kozólag. Székesfehérvár város közönségének felir-atát, melyben egy külön t. cz. által kéri a városi hatóságokat rendeztetni. Tordamegye három felir-atát, melyek elsejében Debreczen városának azon ké-relmé, melyben az árvakat segedelmező pénztárak iránti eljárás által elavetett sérelmét orvosolni óhajtja, az igazság korlátai között mentül előbb bevégeztetni kéri; — másikkban a volt magyar ki-rályi pénzügyminiszternek az állami közvagyonról szóló nagybecsl jelentését a megyének egymástól távol fekvő kerületei részére két példányban meg-küldetni kéri; — harmadikkban pedig a lelencház felállítását iránti tudós intézkedéseket kér tétet-ni. Végre Harom- és Miklósvárázék közönségének feliratát a köztörvényhatóságok rendezése iránt.

Mind ezek a kérvényi bizottsághoz utasítottak.

Szontagh Pál (gömör) előadó: Olvassa a központi bizottság jelentését a közoktatási minisz-terium 1870. évi kiadásainak fedezésére megaján-landó póthitelről szóló t. javaslat tárgyában. A bi-zottság a t. javaslatot általánosságban elfogadás vé-ggett ajánlja. (Felkiáltások: Ki kell nyomtatni!)

Elnök: Ki fog nyomtatni. A vasuti bizottság-nak van még egy jelentése.

Mihályi Péter jegyző: Olvassa a vasuti bi-zottság jelentését Máramarosmegeye közönségének felir-ata tárgyában, a magyar éjsz. vasutvonal vezeté-sénél kívánt némi változtatások létesítése iránt. A bizottság a kérvényt az éjszaki keleti vasutvonal részleteivel megbízott közlekedési miniszternek véli elintézés végett kiadni.

Elnök: Ezen kérvény a vasuti bizottság vé-

It a legnagyobb titokban Dunod mint csá-szári biztos s Teleki szerződtek, hogy ez a török háborút a császár érdeke szerint segíti, és kieszk-züli, hogy az erdélyi seregek a császáriakkal oszlatkozhassanak; ezek számára gabonát szerez, átvonulásukat Erdélyen át Oláhországba az oláh vajda érdekében lehetségessé teszi s azon két szerződést, melyek egyike a császárral kötendő, másika pedig Erdélyt a szent szövetségbe vezeti, ereje szerint előmozdítandja. Mindazért ű, Teleki, tetemes előnyököt biztosított magának: amnestiát eddigi kurucosságáért, francziasságáért, évpénzt, uradalmat Tökölly birtokaiból, menedéket üldözété-se esetére Leopold birtokain, s teljes vallászabad-ságot maga és családja számára.

Ezenkívül mind Dunod, mind Teleki megé-szték, hogy az egész dolgot legnagyobb titokban fogják tartani. E szerződéssel a császári hadak élelmezése s Erdély lehet katonai megszállásának kérdése jóformán el volt döntve; de nyáron át a hadi miveletek a Biharvármegyében tett rablásokon kívül nem voltak szűkegesek: őszszel pedig Du-nod pater visszajött Erdélybe. A vajda által Bécs-be vitt pontok ott nem fogadtattak el, hanem azok-nak alába vétele kilátásba lett helyezve. Október 24-én Fejérvárra országgyűlést hirdettek, melyen egy Haller János, Pernyessi Zsigmond, Milez Má-tyás és Inozédi Mihályból álló országos küldöttsé-get indítottak Bécsbe alkudozni a diploma felett. Ugyanitt Dunod a katonai megszállás kérdését szóba hozza, hanem az országgyűlés maga annak tárgyalásába nem ereszkedett. Mindenki látta, hogy ezek már nem rendes idők, s rendkívüli eszközök-re van szükség, s ezért egy teljhatalommal ellátott küldöttséget nevezett ki, melyet előre minden lebe-tő vád ellen megőrizve, még utódaiban is kérdés alá nem vonhatóan jelentetett ki. Ezen deputatio aztán november 27-én Ebesfalván a katonai meg-szállásra nézve szerződött Dunoddal, mint a csá-szár meghatalmazottjával oly módon, hogy a leen-dő megszállásra némely helyeken kijelölt s az or-szágot és fejedelmet 100,000 tallérnak kifizetésé-re és 10,000 mázsa gabonának kiszolgáltatására kötelezte. Ezzel Dunod kitérését véget ért, s a megszállás is bekövetkezett, de nem a contractus-ban kitett helyeken.

leménye szerint az illető miniszternek lenne átadandó. Meltőztatnak elfogadni? (Elfogadjuk!) Tehát az illető miniszternek adják át.

Napirendre van a csaba-hódmező-vásárhelyi vasutvonal iránti törvényjavaslat tárgyalása.

Szontagh Pál, (gömöri) előadó: Olvassa a központi bizottság jelentését, az 1868. VIII. t. cz. által helybenhagyott szerződés 5. és 20. §§-ának módosítására vonatkozó törvényjavaslat (a csaba-hódmező-vásárhelyi vasutvonal résznek, a mérsékeltebb tiszta jövedelem biztosítása mellett, különmegnyithatása) tárgyában.

A törvényjavaslat általánosságban és részleteiben minden vita nélkül elfogadjatik.

Hatósági élet.

Sz. Szt. György, június 22-kén, 1870. —

A folyó év június 21-kén tartott háromszéki képviselő bizottsági évnegyedes gyűlésnek folyamáról rövid tudósítást a következőkben tezem meg:

Gróf főkirálybíró ő méltósága a gyűlést megnyitván, a szokott sorrend szerint, a szentesített törvények kihirdetett, a felsőbb rendeletek és leiratok felolvasása s illetőleg tárgyalása alkalmával némi kis vitára adott alkalmat, a főméltóság m. kir. belügyminiszteriumnak azon leirata, melyben Szentiványi György és Gyárfás Imre urak a képviselő bizottság által az árvászeki jegyzői állomáson ideiglenes betöltésére mult év október 12-kén hozott határozata ellen beadott órással elutasították és egyúttal megintenni rendeltették, hogy a főkirálybíró ő méltósága ellen emelt alaptalan vádaskodások által a m. kir. főméltóság belügyminiszteriumot zaklatni szűnjenek meg. Ezen leiratnak törvényességét bíraskodásuk alá vették nevezett egyének és ennek egy hosszadalmas nyilatkozatnak a jegyzőkönyvbe leendő beiktatása által kívánták kifejezést adni, minek el- vagy elfogadása feletti határozathozatal idejére gróf főkirálybíró ő méltósága az elnöki széklet királybíró Székely Gergely urnak adván át, a gyűlésnek többsége a nyilatkozatnak el nem fogadhatóságát határozta meg.

Ezután gróf főkirálybíró ő méltósága elnöki széklet elfoglalván, midőn is a gyűlés által, mint a fennemlített ügyben érdekelt fél, viharos és szűnni nem akaró éljenzésekkel fogadtatt, ez által is a gyűlés egyfelől a gróf főkirálybíró ő méltósága iránti bő ragaszkodásának, másfelől a fennemlített magas leirat helyeslésének kívánt kifejezést adni.

A megyei átiratok tárgyalása alkalmából a képviselőbizottság felirat bataroztatott a köztörvényhatóságok rendezése és egy incompatibilitási törvénynek mibamarábbi meghozatala iránt.

A közlekedési miniszteri tárczától visszalépett gróf Mikó Imre ő méltóságához részvétirát, újjon kinevezett kereskedelmi miniszter Szilágyi József ő méltóságához pedig bizalmi nyilatkozat bataroztatott küldeteni.

Több kisebbszeti kéblitgyeknek elintézésén után megkérdendőnek határozatott az illető szakminiszterium, hogy a székelyföldön fejlődésnek indult bányápar előmozdítása céljából a székelyudvarhelyi bányabiztos állomás újból visszaállítassék.

Más, a nagy közönséget érdeklő tárgy nem fordulván elő, tudósítást ezzel bezárom.

X. X.

Vidéki levelezés.

Brassó, június 22-kén, 1870. — (Gergely János volt honvéd főhadnagy temetése folyó hó 20-kán) E végtisztelt, mely itt Brassóban legelőször adatott meg egy 1848/9-beli harcsonak, a minő disztl, ép oly feltűnő volt az ő brassói polgáritársak előtt, mintán egy oly szegény rendű polgár temetésénél, a minő Gergely is vala, ki mindennapi kenyerét maga és számos családja számára fejzeje és fűrésze által kereste, ilyen diszmenetek nem mindennapiak. A temetésnél jelen voltak az 1848 és 1849-beli tisztek között Albrichsfeld és Schmidt őrnagy urak és más alsóbb tisztek, továbbá Kabós Károly jelen őrnagy úr az egész honvéd tisztkarral és ezenkívül számos polgárok az itten állomásoló 62 dik ezred zenekara kíséretében, valamint a honvéd altisztek oldal fegyveresen.

A jelen honvéd tisztkar megérkeztek az elhunyt lakása előtt ezeket Albrichsfeld őrnagy úr rövid, de velős magyar beszéddel fogadta s köszönetét fejezte ki, hogy 1848 dik szegény bajtársunk végtiszteltetére eljőnni sziveskedtek.

Czermák ezredes úr az egész zenekart két honvédtiszt kérésére minden díj nélkül átengedni és a menetet az által diszesíteni sziveskedett.

Ezen derék és az itteni polgárok iránt ritka előzékenységgel viseltető ezredes úr nem csak ily eseteknél tanúsít emberbaráti jóteknységet, hanem a saját ezredbeli tisztek és honvédtisztek közt is tapintatos eljárása által ritka collegialis egyetértést hozott létre kezdettől fogva. Az ezredbeli legénységénél kitűnő rendet tart. Éltesse az Isten e derék tisztisat urat sokáig!!!

Gy. Fejérvár, június 25 kén, 1870. — Városunk hova tovább mind nagyobb színhelyre lesz

a gyilkolások s merész kicsapongásoknak. Minapi tudósításom katonai excessusokról szólott, hasonlókról értesitem a tisztelt szerkesztőjéket jelenleg is. Ugyanis egy rég bezárásra méltó kurta korcsmában, melyben majd minden vasár- és ünneppokokon vérengző verekedések mennek végbe; az ő szerinti mult pünkösd napján az itt állomásozó honvédek garánálkodtak, török handzsárszeri szuronyakkal néhány városi legényt szurkálván össze. Ennél még rémtületebb eset adta magát elő folyó hó 17-kén, t. i. a várbeli katonatiszti szállás egyik ablaka alatt jó reggel egy női hullára akadtak, a test csaknem meztelen találtatott, rubázata pedig a felette levő emeleti ablakban. A tény ugy adatott fel, mintha a leány, ki egy ott lakó katonatisztnak szolgálatában állott, szeretőjét az ablakban ülve várva, mélyen elaludt s ugy esett volna ki a kövezetre, hol nyaka törvén, meghalt légyen. A női hulla még az nap a városi kórodába szállítottat, kikérdeztettek egy polgári és katonai személyekből összeült vizsgáló bizottság által legelőbb is az alig 100 lépésre fel- és alájáró örök, ezek egyike hallotta a nagy zuhanást az ablak alatt, de semmi jajgatást vagy nyikannást nem, következésképp nem gondolhatta, hogy ott emberi test esett le. Orvosi vizsgálat is eszközöltetett, mely csakugyan felderítette obductioja következtében és a testen találtatott sértésekkel, főleg a nyakon levő jelekkel, hogy a nő előbb meggyilkoltatott s ugy vetetett ki az ablakon, mit eléggé igazol egyrészt az őr vallomása, továbbá azon körülmény, hogy a nő a vele együtt lakó tiszt szolgálat szerelmi viszonyban állván, az előtti napokban köztük szóvaltság történt. A leányunk lábát feltörve, pénzét, kevés ékszereit elrabolva találta a bizottság. A szolgát rögtön letartoztatták, s vétkes cselekedeteit be is vallotta.

Tegnapelőtt megint a püspök kertésze, egy már összevegylt ember, magát agyonlötötte. Ebbeli bujában neje másnap a kertben magát fel akarta akasztani, de rajta éretvén, meggátoltatott. Egy 8,000 lélekkel álló városban alig 8 nap alatt elég baleset.

Az itteni vasúton szorgalmasan dolgoznak, sőt a föld egyenlítésére gőzmozdony használtatik, melynek fűtőlése óránként behalaszik a városba. Az angolok praktikus nép lévén, közel 30—40 szekeret maguk állítván ki, nyakra főre szállítják a szükséges anyagszereket. Ez okból nálunk egy szőlő gyomláló 80—90 kr. egy kapás 1 ft 10—20 kr. egy kaszás 2 ft. Piaczuokon minden vetelemény, főleg a gyümölcs méreg drága, egy kupa madár cseresnye, eper 24—28 kr. A szép tiszta búzának nagy vékaja 2 ft. az elegyenek 1 ft 60 kr. a rozsnak 1 ft 20—30 kr. Van 17 lisztkereskedés, s ott sem felette drága a liszt, de a sütemény, t. i. a kenyér kétannyi áron kél, a szemle, kifli sehol sem kisebb s rozsbab mint itt, ily kereset mellett könnyen megélhet 5 zsemlés itten, sőt meggazdagodni is módjában áll. Hatóságunk hallgat, megy a maga útján, s bár módja, de sőt böltelessége lenne a sok zsarolásnak elejét venni, tñri velünk együtt a vagyonos rész kizsarolását, a köznép luza-vonását.

Azonban vigadunk is, mert színészeink vannak, még pedig a javából; Hubai társasága mulattatja az élvezet-sóvár közönséget jól rendezett társaságával s előadásaival. Színháza mindennap tele van. Igazfi.

UJDONSÁGOK.

(—) Pestről írják nekünk: A kolozsvári n. városi vonalon eszközözendő műtan-rendőri bejárás iránt a társulat még nem folyamodott a miniszteriumhoz, a miből azt következtethetni, hogy a megnyitási jelen július hó második felénél előbb nem történhetik. — Pestről az indulás, melyre nézve a külön vonatok használata iránt az állam- és tiszai vasútnak az intézkedések már meg is törtettek, reggel 5 órakor történi, Czeglédén reggelizés, Nagy-Váradon villás reggeli, s aztán Kolozsvárra megérkezés 6 és 7 óra között.

(—) A Kolozsvárt állomásozó honvéd gyalogság és huszárság keretei felett tegnapelőtt tartott szemlélt derék honvédtábornokunk Graef Ede. A gyakorlatok szép sikerrel folytak le. A gyalogságot Peille százados, a lovaságot Rösler hadnagy vezették. A tábornok megelőgedését nyilvánította. A gyakorlatok eredménye méltán meglepő, mivel tudjuk, mire lehet menni pár hét alatt a tanulatlan emberekkel, kik közül sokan a magyar nyelvet sem birák teljesen, hát még az alig iskolázott lovakkal; ezért az eddigi sikerért méltán megillette a tanítás körül fáradozó fő- és altiszteket a tábornok díszereje, melynek egy jó része a tanulmány, lelkes legénység kiérdemelt, további erőfeszítésekre buzdító osztályrésze. A gyakorlat végén lovasok és gyalogok eléptettek Graef tábornok előtt, kinek kíséretében látnak Lendvay és Bernáth őrnagyokat, gróf Horváth Toldy százados is. E szemle alkalmából egy megjegyzést koczhatatunk. Királyhágón tulról már többször olvastunk honvédszászlóalj menet- és táborozásokról, a mi arra mutat, hogy ott már nagyobb csapatokban végeznek harcziás gyakorlatokat. Mikor fogunk mi is ilyesmit írni az erdélyi honvédszászlóaljakról? Avagy a zászlóalj gyakorlatokat csak összeváltatjuk?

A gyakorlat tesz mesterré! Ne feledjék ezt a mi bérczeink közt sem.

(—) Nemzeti köznevelődésünk érdekeit, s közvetve Kolozsvár emelkedését, mennyire szívén hordja a m. közokt. miniszterünk, s mily készséges közreműködést talál e részben lelkes városi hatóságunknál is, kitűnik azon erénytelen buzgalomból is, melylyel az itteni növeldeket vállaltva szaporítani igyekeznek. A nevezett miniszter már előbb kijelentette azon szándékát, hogy Kolozsvárt egy minta-iskolával összekötött férfi tanítóképezdét állít fel, s e célra a város már fel is ajánlotta a b. Weseelényi-féle kert megvásárlását, melynek ára 9000 ft. Jelenleg egy, szintén mintaiskolával egyesített tanító-női képezde felállítása képezi a tanácskozás tárgyát az épen itt időző miniszteri tanácsos Molnár Aladár és a városi hatóság között. E célra a gróf Lázár-féle kert és helyiség találtatott legalkalmasabbnak. De ennek 16,000 ft-ra menő ára nem lévén felvéve az évi költségvetésbe, s miután a város különben sincs abban a helyzetben, hogy mindkét helyiséget egyszerre megszerezze, a miniszterium azonban mindkét intézetet legközelebb beállítani szándékszik; az az óhajtatás merült fel: vajha Molnár Aladár m. tanácsos úr közbenjárása folytán sikerülne kieszközölni a miniszteriumnál, hogy ezen 16,000 ft-ot kamat nélkül előlegezze a városnak, két évi részletben leendő törlesztésre. A szükséges építkezést, berendezést és felszerelést a kormány eszközölné, az intézetek helyiségei azonban a város tulajdona maradnak. Mint halljuk, e tárgyban ma d. u. értekezlet, jövő hétfőn pedig az eredmény elfogadása végett a városi képviselőnek közgyűlése leendő.

(—) Színházi hírek. Kedves vendégünk: Szerdahelyi Kálmán megérkezett, legelőször (ma) a „Szeleburdi“ című francia, holnap a „Fenn az erdőn nincsen kas“ eredeti vigjátékban lép fel. Szerdahelyi Prieelle Kornélia asszony holnapra váratik.

(—) Kerkapoly pénzügyminiszter, hir szerint, többféle újításokat akar behozni miniszteriumába. Először az eddigi huszonhárom osztályt tizenhátra akarja olvasztani, a pénzügyi ügyészséget pedig egészen felszolja. Ez esetben az állam ügyei is magán ügyvédek közt lennének kiosztva.

— Bányai Károly mióta vegyészeti készítményeinek híré a londoni világtárlaton megalapította, folyvat kap kitüntetést bajszkenőcsére Európa különböző részeiből megrendeléseket. Közlebb Rotterdamból Hollandiából kelt ily megrendelést volt alkalmunk látni.

(—) Mint az „Alföld“ írja, a Piskitől Petrozsenyig már elkészült vasúton cefitűrtűben, azaz: június 30 dikán fog haladott el az első mozdony. Nagymérvű nehézségek gátolták a vonal kiépítését, melyek most már nagyobb részt legyőzve, remélhető, hogy szeptemberben e vonal a forgalomnak át fog adni. Az onnan nyerendő közén tehát valabára versenyre fog lépni a megdrágult tűzfával és ki fogja ezt szorítani a gyárakból s oly üzletekből, hol tűzzel vagy gőzzel dolgoznak. — Az első erdélyi vasút vezetője meghívása folytán több városunkból is e probaneten részt fognak venni.

△ A „M. Polgár“ újdondása a miatt jajdul föl, hogy a kolozsvári házi zenekör nolens volens megbalt, mert egy uri egyéniség életképtelennek declarálta. Sancta simplicitas! Hisz az egész város mértő közönsége tudja, hogy a zeneconservatoriummal összeolvadt. Ez pedig éppen a művészet érdekében történt, hogy egyetlen erővel minél szebbet, minél tökéletesebbet mutathassanak föl. Ezen a tényen mai napság okos ember meg nem ütközik, ha csak nem az a célja, hogy kinevetesse magát. Az egyesülés keresztívületében az érintett „uriembernek“ mindenesetre sok érdeme van, és mindenesetre több, mint némely gánosokkodónak.

(—) A kereskedelmi ifjuság végre csak mégis megtarthatta májálisát a mult szerdán; az idő, mely annyiszor megtört a jó akaratot, ez ural kedvezett. A sétatéri szinkör a szó szoros értelmében zsufolva volt, még pedig igen diszes társaság töltö meg, melyben mindenki jól mulatott. A vidán táncosokat még az éjfélt sem űzte haza, majd oem viradig hangzott az élénk zene. A rendezők érdemelt felemlítjük, hogy a mulatóhely sok csinnal, izléstelenen volt földiszitve, különösen a világítás kitűnő volt.

— Necrolog. A helybeli kir jogakadémia tanári kara megilletve jelenik, hogy kártársunk Dr. Landerer Oszkár nyilvános r. k. jogtanár, életének 35-dik évében június 30 kán d. u. 3 órakor tüdőgümőkórban kimult. Hült tetemei a helybeli Károli-kórházból folyó június 2-dikán d. u. 5 órakor, rövid idő után fognak a köztmetetőben örök nyugalomra helyeztetni. Kolozsvárt, jul. 1. 1870.

(—) A Kis-Szamos árkából néhány nap előtt elvették a vizet, hogy a város hozzáláthasson a vízi építkezéseknek. Ez nem igen kedvező hír azoknak, a kik a nyár hevében hidegfürdő óhajtanak, s még a víz mellett lakóknak sem, mert nyári hónapban, a mederben maradt tócsák könnyen megtermékenyednek s kellemetlen szagot lehelnek ki. Ép azért kérjük az illetőket, végezzék kettőztetett örövel az építkezéseket, hogy a vizet erőszakkal vissza medrébe mielőbb.

(—) A „Herm. Ztg“ azt hallotta, hogy a szerdahelyszéki Pojana község lakói kérvényt készítenek a magyar kormányhoz, melyben a délkeleti részeken lakó 200,000 románok az általános védkötelezettség alóli fölmentését kérik, mivel ezek juhászattól élve, különben kivándorolni lennének kénytelenek; szeretnék magukat tömegesen megváltani.

(—) Korondról írják nekünk, hogy az ottani fürdő ez idén is igen látogatott, s a régi baj, a szálláshány, most is beállt. Kolozsvár és környékéről is több család van ott. A saion élénk s a vendégek között a főúri osztályon kívül a közeposztály is szépen van képviselve. A legifjabb Salamon János jól szervezett zenekarával nagy tetszésben részöl.

(—) A folyó évi aratási munkák alkalmával az országban netán ismét mutatkozható munkáskézhiány lehet enyhítése végett a katonaságnak aratási munkára való szabadságolása iránt a magyar kormány és a közös hadügyminiszterium közötti megállapodás folytán következő intézkedés jött létre: Az országban állomásozó gyalogsorezredek és vadászszászlóaljak rendes őrszolgálaton kívül álló legénysége, az aratási időben három hétre munkaadó rendelkezésére bocsátatik. A rendelkezésre álló legénységnek az aratási munkákra alkalmazása, az illetők szabad elhatározásától függvén, a munkabér és ellátás megállapítása, a munkaadó és a katonaság közti szabad egyezkedés tárgya, mely egyezkedés az ezred és zászlóaljparancsnokok útján lesz közvetítendő. A fejenként és naponként 3 1/2 krba megállapított egyenruha koptatási átalány mikénti lefizetése iránt, az illető ezred vagy zászlóalj parancsnokai fognak a munkaadókkal meg egyezni. Hogy a katonaság munkára bocsátása iránti kérések elintézésében minden idővesztegés elkerültesék, figyelmeztetnek az illetők, hogy személyesen vagy beadványokkal egyenesen a legközelebbi állomások ezred-, vagy őnálló zászlóaljparancsnokaihoz forduljanak.

(—) Necrolog. Földvári Földváry Károly honvéd ezredes és kir. tanácsos a maga — s a közlebbi rokonok báró Rottenhal Henriké szül. tamásfalvi Thury Berta és gyermekei; — balogfalvi Czobel Pál s ennek testvérei és családja; — valamint Baumgarten Etelka nevében megszomorodott szívvel tudatja, hogy neje, illetőleg nagynénje és gyám-anya már csak néhai Földvári Földváry Károlyné, született: tamásfalvi Thury Borbála életének 76 ik évében f. hó 28 án d. u. 1 órakor a halotti szentségek ajtatos felvétele után jobblétre szenderült. Az örök világosság ragyogjon felette. Pest, 1870. június 29-kén.

(—) Necrolog. Sáros m.-berkeszi id. Mózsai József saját; gyermekei: József, Imre, Józefa; az idvezült testvérei: Szentkirályi Polyxena — öz. Pap Jánosné — s gyermekei; továbbá özvegy Szentkirályi Zigmundné — szül. Hofman Amália s gyermekei; néhai Szentkirályi Mária — öz. Áron Lászlóné — hátramaradt gyermekei; valamint a többi rokonok nevében mély fájdalommal jeletni, hogy szeretett nője, az illetőknek édes anyja, testvére, rokona id. Mózsai Józsefné szül. Komjászegi Szekentri Ályi Józefa élete 53-ik, boldog házassága 26 ik évében f. hó 28 án délután 4 órakor mejjbeli vízkórban meghalt. A vesztesség miatt igaz bánattal s az őszinte fájdalom meleg könnyűvel környezik koporsóját a férj, a gyermekek, a testvérek s rokonok a hű hitvesnek, a kifogyhatatlan szeretetű jó édes anyának s a családiás érzelmekben gazdag szívű nőnek, s vesztességük keeserű érzetében enyhülést s vigasztalást csupán a jó Istenről kérnek s remélnék, ki ha lesújt, föl is emel, — ha sebet ejt, azt meg is gyógyítja; ha bánattal látogat meg, vigasztal is. Ővéi szívében a bála s kegyeletteljes emlékezet fog viaszítani sirja felett s könnyűkkel rójjá le önkéntes áldozatát a megszobzott szeretet. Hült tetemei f. hó 30 án d. u. 4 órakor fognak — szentútcza 55 sz. háztól — felettük tartandó halotti ima után, a köztmetető kertébe nyugalomra helyeztetni. Béke longjen sirja felett! Kolozsvárt, 1870. június 29 én.

(—) A katonaság elhelyezése Magyarországon. Erdély néki Magyarországon állomásoz 17 gyalogezred 51 zászlóaljjal, 2 zászlóalj vadász, 18 lovas ezred 108 lovaszázaddal, 2 tüzér-ezred 30 ágyúttal, 2 vartüzérségi zászlóalj 6 századdal, 1 mérnökari zászlóalj, egy utászszázal, 6 egészségügyi szakasz és 9 szekereszeti parancsnokság. Erdélyben van 4 gyalogezred 12 zászlóaljjal, 2 vadászszázal, 2 lovas ezred 12 századdal, egy tüzérezred 6 tüzeggel s egy század vartüzérség.

(—) Oláhországban írják a „Protestans egyházi és iskolai lap“ nak, hogy Czelder ur ismét szent zsinatot tartott Bukarestben, melyen előkötött az öreg, tehetetlen Márk Mózes, s rajta kívül részt vett még Kántor Lajos, Kelemen és Czelder. Ilyen népes szent zsinatot és terjedelmes püspökséget is rég nem látott a világ. Czelder most esperes-vásztására hívta fel a szent zsinatot, — mert hiszen a püspöknek esperesre is van szüksége; de oly morális vereséget szenvedett, a minőt még soha, s ki is jelenté, hogy eltávozik Oláhországhól, mire mindenki jó utat kívánt neki.

(—) A „B. Közl.“ szerint a magyar korona területén f. július hóban a vasúton 17 1/2 ezret agió-pótlók számítottak, eddig 20% at vettek fel e czímen.

(—) A magyar földtani társulat népies nyelvű geológiai tüzeteket szándékozik kiadni. Az egyetemi geológiai felolvasásokat már is számosan látogatják.

(—) Óriás fűzfát fényképezetett le Szege-den a Tiszán túl lévő kis tiszai zeilipuel Palavicini őgróf. A fát Nagy András János huvasá helyi első gazda ültette 35 év előtt; ágainak terjedelme 70 lépés körül, körülete 14 láb.

(—) Széchenyi Ödön gróf gözsi kő tervét nagy tetszéssel fogadták Konstantinápolyban. Egyelőre két új síkló-pálya épül és pedig épületanyagot fog szállítani a tengerpartról Perába. Később hat göz-síkiót állítanak fel a török fővárosban. Ugyan a nevezett gróf fogja az ottani tüzölt kart szervez-ni; a pestiek fegyverzetét és készletét mintá gya-nánt be is mutatta a Szultán kormányának.

(—) Sárga-fekete lobogó lengett a Patai Ist-ván házában Debreczenben a Batthyány tünemény al-kalmával; jóllehet nem Patai úr tüzte ki azt oda, hanem lakója, de azért mégis bajba kerekedett érte az „Alföldi hírlap” és „Debreczen.” Csak egyéb baj ne legyen.

(—) A cillinder, mint mumus. A törökök is-koláiban mindig rezervában áll egy pár cillinder, melylyel a rosz gyerekeket büntetik. Még pedig nem úgy, hogy a fejébe, vagy a hátához ütnek, hanem úgy, hogy beüllyeszik a gyerek fejébe s úgy kergetik baza. Az így büntetett gyermek éle-tét pár hétre megkeserítik.

KÜLFÖLD.

Páris, jun. 27. A kérelmi bizottmány ma gyűlést tartott, melyben Ollivier azt kívánta, hogy az Orleans hercegek kérvénye egyszerű napiredre-tetés által vessék el. A jelen volt 9 tag közül 8-an a miniszter véleményét pártolták.

Páris, jun. 26. A tegnapi bürzén nyugtalan-ságot okozott azon hír, hogy a romániai fejedelem meggyilkoltatott. Ezen hír keletkezéséről azt beszé-lik, hogy egy konstantinápolyi görög lap egy ilyes-mit jelentő sürgönyt tett közzé, mely azonban az indított vizsgálat folytán hamisítottak bizonyult.

Páris, jun. 28. Izabella királynőnek egy a spanyolokhoz intézett proklamációja tudatja, hogy Alfons herceg javára lemondott a trónról. Az exkirályról azt mondja, hogy a nevezett herceget szándékát tartama alatt gondozása alatt tar-tandja, míg csak a spanyolok törvényes óhaja foly-tán királyllyá fog általuk kikiáltatni.

Azt állítják, hogy Spanyol, Angolország s Hol-land elhatározzák, egy Oceániába küldendő expe-díciót szervezni, a kalózkodás megakadályozása vé-gett. A spanyol hajóraj Yolo tava s a philippini szigetek kikutatásával lesz megbízva.

Mint Konstantinápolyból 22 ről jelen-tik, az összes lapok számos nemeslelt tényeket említnék a törökök részéről a legutóbbi tüzész ál-tal károsultak irányában. Az állam tanács előtke a porta elé terjesztett, a törökországi törvény-széknek francia minta szerinti szervezése iránt. Ő elsőfolyamodásu felelősségi és semmitű törvény-szék felállítását, köztudó s bírák kinevezését javasolja. Azt várják, hogy a miniszterek rövid időn kedvező határozatot fognak hozni e tervre.

Károly, romániai fejedelem 25,000 froot is alá a perai nagy tüzvezés áldozatai számára.

Az orosz császár 26-án este Weimarba ér-kezett.

Varsó, jun. 27. Albrecht főherceg idejöv-eletét a császár üdvözlésére, mint az Austria és Orosz-ország közötti barátságos viszonyok megindítására irányzottat magyarázzák.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Julius 1-jén: 5% Metaliques 100 frt 60.20. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 69.—. Kamat 60.20. 1860. Kölcsön 96.—. Bankrészvény 820. Hitel-intézet részvény 200 frt 265.50. London 10 ft st. 100 frt. 23 1/4 kr 120.15. Ezüst 117.75. Cs. királyi arany 5.73. Napoleondor 20 fran. 9.59.

Földterhentesítési kötvények: Magyar 80.—. Temesi 79.—. Erdélyi 78.—. Horv.-Slavon 83.—.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

HIVATALOS.

(285) Alólikt igazgatóság ezennel köztudomássá teszi, miszerint hivatalos mű-ködését piaczori 549 számú ideiglenes helyiségében a mai na-pon megkezdette.

Erdélyi m. kir. táviratigazgatóság
Kolozsvártt, 1870 évi július hó 1-jén

LAUBENDER GYULA,
igazgató.

NEM HIVATALOS.

Ablak-roulett-ek, (függönyök)

a legcsinosabb festvényekkel díszítve, melyek különösn nyáron a nap-sugarak, legyek, szunyogok sat. kirekesztésére alkalmasok s a szobában kellemes fényhatást terjesztenek; továbbá

fénykép-albumok

25, 50, 100 és 200 különféle nagyságu fényképre a legújanyosab-ban kaphatók; (28.) (1-6)

Monogrammok

legszebb párisi minták szerint levélpapírra és borítékra, rövid idő alatt kiállitva megrendelhetők; végre:

Gőzben főtt gyümölcsök és bárminek víz és lég elleni lekötbé-re a drága lantorna helyett a legbiztosabb, czélszerűbb, tisztább és sokkal olcsóbb a penészhártó

Angol pergament-papír,

mely az eddig használt pergament-papírokat jószág és tartósság-ra nézve hasonlíthatlanul felülmúlja, íve 5, 8 és 10 kron kapható Stein János papír-kereskedésben Kolozsvártt.

Czukkor és Kávé!

Legfinomabb czukor fontja	—	frt 34 kr.
" " " " " " " " " " " "	—	" 88 "
Finom " " " " " " " " " " " "	—	" 84 "
Legfinomabb pergelt kávé	1	" 12 "
Finom " " " " " " " " " " " "	—	" 88 "

KARVÁZY GYULA, kereskedésben Kolozsvártt.

Polczer Károly

cs. kir. kivál. szab. pénztárgyára és műlakatosságá ajánlja a cs. kir. politechnikai intézettől Bécsben, 1869 november 8-kán, 1615 sz. a. szakértőleg megvizsgált és jelesnek talált, a jelenkor igényeinek tökéle-tesen megfelelő, elegáns kiállítású

vas-, tüzeléses és betörés ellen biztos

pénz-, könyv- és okmány-szekrényeit, szekrényeket, iróasztalokat, állványokat sat. valamint mindenféle műzárakat bámulatos olcsó árban.

Gyár:

Bécs, V. ker. Wienstrasse 65.

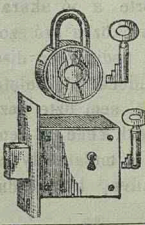
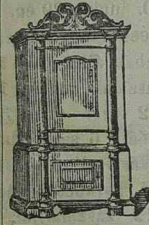
Főraktár:

Bécs, Stadt, Kärntnering 3.

Fiók-raktárak:

Bel- és külföldön.

Árjegyzékek ingyen.

Legolcsóbb forrásul

aranyozott cikkek. tükörök, gyertyatartók, képek, valamint minden e szakmába vágó tárgyakat illetőleg, ajánlja magát

Einsiedl J.

aranyozott cikkek gyári raktára

Bécsben, Margarethenstrasse 5 sz.

Elárusítóknak engedék.

(282) A kül monostorutezában „FLÓRA” ezim alatt esmeretes fürdőnél, a most épít-tett gőzfürdő csinosan és kényelmesen felszerelve elkészült, van szerencsém egy a gőz- valamint a meleg kádós és hideg fürdőköt, a tisztelt közönségnek kegyébe tisztelettel ajánlani. MÁNDICSNÉ, haszonbérő.

(283) Gross Károly fogművész júliustól — october végéig Se-gesvárra tette át lakását.

(281) Örökáron eladás. M.-Pagocsa községe határan, a ta-gosítás befejezténél álló 75 hold szán-tó és kaszáló örökáron eladó. Erte-kezni lehet Egyed Kálmánal Sz.-Régenben.

(267) Légyfogók, melyek czélszerűségök és csinos alak-joknál fogva bárhol is alkalmazhatók, s tömértelen legyet elpusztítanak, má-jus 15-kétől fogva 35 krajczárért, vi-dékre küldve pakolással együtt utánvét mellett 50 krért kaphatók

Karvazy Gyula kereskedésben Kolozsvártt.

(278) 400 hosszú öl tűzifa Tordától két óra járásra a magyarosági határról eladó. Értekezhetni Tordán Bor-nemisza József, Kolozsvártt Ajtai László urakkal. Ugyan ezen uraknál megrendel-hető 500 vékán felül 20,000 véka mész-égetése is.

(277) Ezennel figyelmeztetem a t. cz. bór-termelőket „Prima-Gerber-Degras” ezim alatti bórkenőcsömre, s jányos árak mellett biztosítom az áru valódiságáról Raaymann Péter Rajnai Kölnben bór-üzlet, Degras-gyár és halzsír kereskedés.

(155) Az idő pénz. Egy óra alatt meg lehet 1000 darab fehérm-űt jegyezni egy elpusztíthatatlan, kitörülhetlen jegyző-tintával.

mi által a hunaés feleslegessé vált, s a fehérmű-nek nem árt, és alóitirt által árulatik: 1 üveg kitörülhetlen jegyző-tinta 1 frt. 1 fehérmű-bélyeg 2 betű-el 30 kr. Ugyanaz monogrammal 80 kr. 1 szám ára darabonként 8 kr. Korona 40 kr. 1 nyomtató párna ecsettel 10 kr. Metsző munkák a legújanyosabban szá-mittanak. Levélpapír vagy boríték 100-a 55, 65 kr. szines 65 kr. angol bordázott 75 kr. dño angol bor-dázott 1 frt. boríték a fennebbi árban. 100 darab látogatójegy brisatól 60 kr. 100 darab lak 85 kr. 1000 darab pecsét-bélyeg finom 2 frt. 20 kr. Megrendelések utánvét mellett küldendők Bettelheim papír- és diszárú-kereskedésbe Bécs-ben, cs. kir. kertmívelési épület. Elárusítóknak tetemes árelengedést kapnak.

(18-20) Eladóház szabad kézből jutányos áron N. Kapuson. Ezen, a helység közepén az országút mellett köből és téglából épült jó karban lévő ház áll: két szép festett lakszoba e-gyik ablakkal utczára, stallegeval s két felé nyílló erős vas ajtóval felszerelt bolt, tágas konyha, kenyérsütő plattenes főzőhely és két é-s-kamrával, 600 vedernyi száraz hideg pincze. 18—20 lóra szép istálló, kocsi-szín és faskamarából. A kapu-köz fe-dett. Az épületek 1200 frtig biztosítvák. Távoltság Kolozsvártól három — az egeresi vasút állomástól két órány.

Közelebbi értesítés Kolozsvártt Tom-pa Károly ügyvédnél, N. Kapuson a tu-lajdonosnó Szász Rozália Szűcs Fe-renczénél. (279) (3-3)

GUGGENBERGER PÁL

díszmű csarnokában, Kolozsvártt, nagypiacz. Kaphatók a legújabb divatu selyem, bársony, posztó, szalma és hárs férfi- és gyermek kalapok. Bársony, brünnel, posztó és bór női és gyer-mek topánok, fénymázos, kesztyű- és zer-gebőr férfi-lábbelik. A nálam vett lábbelik igazittatás is elvállalom. Továbbá ajánlom dusan berendezett norinbergi díszműcsarnokomat melyben kaphatók különféle nagyságu uti bőrdöngök, bór és vizmentes vászonból, hajtó s lovagló ostorok, sétatálcák esőernyők, ha-lász eszközök, mindennemű toilette-eszközök és illatszerek, evő-eszközök, s minden házi kellékek nagyváasztásban s jutányos árakért. Talmi-arany, bronz, aczél és csont ékszerek. Gyermekek-játékok. Legducsabb választékú porcellánraktáromban kaphatók a leg-újabb izlés szerint készített asztali, kávé és thea készletek, vagy kü-lönbféle egyes tálak és tárgyérók. friss pozsonyi kétszersült és thea kenyér. (137) Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan igazittatvaok. (11-12)

Nyavalyatörésben (Fallsucht) szenvedőket levél általi uton gyógyít a nehézkör valódi orvosa Dr. Killisch O. Berlinben, jelenleg Louisenstrasse N. 45. Eddigélé 100-nál több nyavalyatörést gyóg.ított meg. (97) (42-156)

Kolozsvártt Stein J. Pesten Mach és Stein könyvkereskedésében kapható:

A váltóeljárás

a marosvásárhelyi királyi tábla területén jelenleg érvényes alakjában.

Irta dr. Haller Károly, a kolozsvári kir. jogakadémián ny. r. tanár, a jogtörténelmi és bírói államvizsgálati bizottmányok tagja stb.

Ára 40 kr.

Erdélyi telekkönyvi rendtartás függelékek.

Hivatalos kiadás. — Ára 2 forint.

Községi kalauz,

vezérfkönyv magyar- és erdélyhoni községi bírák, előljárók és jegyzők használatára, felvilágosító és útba igazító jegyzetekkel s gya-korlati irománypéldákkal ellátva. Irta TÓTH LAJOS, a legújabb törvények és rendeletek nyomán. Ára 4 frt.

A szolgabírák és esküdtek kézi-könyve,

utmutató minden a szolgabírák és esküdtek által eszközözendő törvénykezési s közigazgatási eljárásokban, iromány-példákkal a legújabb törvények, s az új polgári perrendtartás alapján, átdolgozta KASSAY ADOLF.

Ára 2 frt 40 kr.

Az új polgári perrendtartás.

Bevezetési rendeletekkel, és az ügyrenddel kiegészített zsebkíadás.

Ára 80 kr.

Rendeletek tára.

1870-ki folyam, 1-ső és 2-ik füzet.

Igazság ügy miniszteri rendelet a telekkönyvi rendtartásnak Erdélyre való kiterjesztése iránt . . . 60 kr.

Megjelent Magyar polgári törvénykezési rendtartás.

(1868. 54. törvényezikk.)

Felvilágosító és útmutató jegyzetekkel kísérté

HROISZ GUSZÁV,

ogtdor, a kolozsvári kir. jogakadémián a büntető és a polgári törvénykezés ny. r. tanára, a bírói- és jogtörténelmi államvizsgálati bizottmányok tagja.

I. füzet n. rétt. 160 lap.

A fennebbi, 4 füzetből álló egész műre

4 o. 6. frtjával

folyvást előfizethetni Kolozsvártt Stein J. Pesten Mach és Stein könyv-kereskedésében, hová a pénzt bérmentve kérjük küldeni.

A bolti ár 5 o. 6. frt. leend.